

Takrat.

*V naših domovih je črna tema,
v naših domovih je beda doma,
v naših domovih je jetika...*

*Sleherni dan mrliča neso,
sleherni dan bridkosti rasto.
Kadar jih polna, prepolna bajta bo.
takrat se odpre visoko nebo:
In Krisfus bo stopil na črno zemljo.
pravice razdelil bo z božjo roko...*

Ivan Albreht:

Pesem.

*Teče voda Drava, teče,
mirno teče po ravnini,
pa se zdi, da valčki njemu
tožijo o bolečini.*

*Vpraša sonce, božje sonce:
»Kaj žaluješ, reka Drava?
Odgovarja bistra voda:
»Kaj žalujem? Ker postava*

*kriva zdaj velja na svetu!
V Korotanu, po planinah,
mirnih dolih in naselijih
krči rod se v bolečinah.*

*Rod, ki veri, krvi, šegi
zvest, pošten želi živeti,
pa obsojen je, da moral
pod petó bo tujo umreti —*

*Od sramote sonce božje
se je za oblake skrilo,
kakor v žalosti oko se
vse nebo je zasolžilo. —*

*Teci, voda Drava, teci,
glasno teci po ravnini:
pričaj svetu, pričaj nebu
o slovenski bolečini!*

Zamrznjen
slap.